

har fremsat begæring derom, skal gøres bekendt med sagens dokumenter.

Om dette spørgsmål indeholdt kommissionsudkastet følgende bestemmelse i § 5, stk. 1:

„Vedkommende myndighed træffer under fornødent hensyn til sagens ekspedition bestemmelse om, hvorvidt dokumenter straks eller senere kan stilles til den pågældendes rådighed til gennemsyn på stedet, eller han, hvis særlige grunde taler derfor, bør henvises til at begære genpart af dokumenterne meddelt mod gebyr. Den pågældende kan altid begære genpart af dokumenterne meddelt.“

Justitsministeriet kan tiltræde, at i hvert fald den, der er part i en sag, der behandles i eller er afgjort af den offentlige forvaltning, bør kunne kræve afskrift af sagens dokumenter, når det har betydning for hans mulighed for at varetage sine interesser, jfr. forslaget § 10, stk. 3, der svarer til den gældende regel i partsoffentlighedslovens § 7, stk. 2. Bortset fra sådanne tilfælde vil det imidlertid efter justitsministeriets opfattelse være mest hensigtsmæssigt at overlade til vedkommende forvaltningsmyndighed at afgøre, i hvilken af de to former oplysningerne skal gives. Man forudsætter dog, at begæringer om at få afskrift af en sags dokumenter i almindelighed imødekommes, medmindre særlige forhold, herunder antallet af dokumenter, taler derimod.

Det er i overensstemmelse med kommissionsudkastets § 5, stk. 1, understreget, at afgørelsen af de nævnte spørgsmål skal ske „under fornødent hensyn til sagens ekspedition“. Når en sag er under ekspedition og af hastende karakter, og når ekspeditionen ikke uden særlig vanskelighed kan afbrydes, vil det således være tilladeligt, at den pågældende henvises til at gennemse dokumenterne på et senere tidspunkt, jfr. betænkningen s. 67. Med hensyn til parter henvises til den særlige bestemmelse i forslaget § 11.

Til stk. 3. Bestemmelsen giver i overensstemmelse med kommissionsudkastets § 9 og partsoffentlighedslovens § 7, stk. 3, justitsministeren hjemmel til at fastsætte regler om betaling for afskrifter og fotokopier. Det forudsættes, at det omhandlede gebyr ikke sættes højere end til et beløb, der svarer til forvaltningens omkostninger. Reglerne må i øvrigt udformes efter samme retningslinier som for udskrifter og attester, der udfærdiges af domstolene, jfr. herved §§ 43 og 49 i lov nr. 206 af 21. maj 1969 om retsafgifter.

Til § 9.

Bestemmelsen svarer til kommissionsudkastets § 8. Den foreslåede regel gør ingen indskrænkning i adgangen til at deponere private arkivalier med forbehold mod offentliggørelse i et vist tidsrum, jfr. også bemærkningerne ovenfor til § 1.

Til kapitel 2.

(Særlige regler for parterne i en forvaltningssag).

Den gældende lov om partsoffentlighed i forvaltningen omhandler to principielle spørgsmål vedrørende den administrative sagsbehandling:

1. partsoffentlighed, d. v. s. adgang for parter i en sag, der behandles i forvaltningen eller er afgjort af denne, til at blive gjort bekendt med det materiale, der foreligger som grundlag for sagens afgørelse, og
2. adgang for parter i en forvaltningssag til at fremkomme med udtalelser inden dens afgørelse.

Som nævnt ovenfor under de almindelige bemærkninger til lovforslaget har justitsministeriet gennemført en omfattende undersøgelse af, hvorledes partsoffentlighedsloven har virket i praksis i årene siden dens ikrafttræden den 1. oktober 1964. Det herved fremkomne materiale har ikke givet grundlag for at antage, at der er noget behov for at få gennemført ændringer i de gældende regler, jfr. dog bemærkningerne ovenfor til § 6, stk. 1.

Justitsministeriet må imidlertid finde det rigtigst, at reglerne om offentlighed og partsoffentlighed samarbejdes, således at disse vigtige regler om den almindelige administrative sagsbehandling er placeret i én lov. I overensstemmelse hermed tilsigter bestemmelserne i forslaget kapitel 2 at indarbejde de af partsoffentlighedslovens regler, der ikke allerede indeholdes i forslaget kapitel 1, i det foreliggende lovforslag. I konsekvens heraf foreslås partsoffentlighedsloven ophævet ved forslaget § 13, stk. 3.

Til § 10.

Bestemmelsen svarer i princippet til § 6, stk. 1, i kommissionsudkastet.

Til stk. 1. Bestemmelsen svarer til partsoffentlighedslovens § 2. Den indebærer 2 betydningsfulde afvigelser til fordel for en sags parter i forhold til den almindelige regel i forslaget § 2:

1. Som fremhævet i bemærkningerne til § 2, stk. 1, i forslaget til lov om partsoffentlighed i forvaltningen (Folketingstidende 1963-64, tillæg A, sp. 1351) har de grunde, der i øvrigt jævnlige kan tilsige, at oplysninger i en sag hemmeligholdes, i almindelighed ikke vægt over for en parts interesse i at kende grundlaget for en afgørelse. Det foreslås derfor, at en parts begæring om at blive gjort bekendt med sagens dokumenter kun kan afslås, hvis partens interesse i at kunne benytte kendskab til sagens dokumenter til varetage af sit tarv findes at burde vige for afgørende hensyn til offentlige eller private interesser.